

Ἐν τῷ ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη

Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε κε κρα α ξα

προ ος σε ε ε ει σα κου ου ου σο ο ον μου ου ει

σα κου σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ

ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ο ος σε ε ε ει σα

α α κου ου σο ο ον μου προ σxes τη φω νη η η

τη ης δε η σε ε ε ω ω ω ω ως μου εν

τω κε κρα γε ε ναι με προ ο ος σε ε ε

ει σα κου σο ο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

ε

Κα τευ θυν θη η τω η προ σε ε ευ χη η

η μου ου ως θυ μι α α μα α ε νω πι ι ι

ο ο ο ο ον σου ε πα αρ σις τω ω ω

ων χει ει ρω ω ων μου θυ σι ι α ε σπε

ρι ι ι νη η η ει σα κου σον μου Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ε

Στιχολογία υπό Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

θ ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο

νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι αις

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι

αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκλε κτων α αυ

των

ν
δλ

Παι δε ευσει μεδι και ος εν ελεει και ε

λεγει με ελαιον δε αμαρτωλου μη λιπα να τω

την κεφαλην μου

ν
δλ

Οτι ετι και η προσευχη μου εν ταις ευδο

καιαις αυτων κατεποθησαν εχομε να πε

τρας οι κριται αυτων

ν
δλ

Ακουσονται τα ρηματα αμου οτι ηδυνθη

σαν ωσει πακος γης εραγη επι της γης διε

σκορπισθη τα οστα αυτων παρα τον Αδην

ν
δλ

Οτι προς σε Κυ υριε Κυριε οι ο

φθαλμοι μου επι σοι ηλπισα μη αντανελης την ψυ

χη ην μου

ν
ολι

φου λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το ο ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με

νων την α νο μι αν

ν
ολι

Στιχηρόν Ἰδιόμελον

Πε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι κατα μο νας ει μι ε γω ω ω ω ε

ω ως α αν πα α α ρε ε ε ελ θω

ν
ολι

Τοις των ε μων λο γι σμων λη σται αις πε ρι πε ε

σων ε συ λη θην ο τα α α λα ασ το ον

νουν και δει νω ως πλη γω θεις ο ο λην μου την

ψυ χηγ τε τρα α αυ μα τι ι σμαι και εν θεν κει

μαί γυ μνος α ρε των εν τη του βι ι ι ου ου ο ο

δω ^ν I ε ρευς δε ι δων με τω μω ω λω ω πι ^Δ

ο δυ νω ω με νον ^β δι α το α νι α τον πα ρο

ρω ων ου ουκ ε πι ι ι βλε ε ε ε πει ^ν Λευ

ι της δε πα λιν μη φε ρων την ψυ χο φθο ρον αλ γη η

δο ο ο να και αυ τος κα τι δω ων αν τι πα ρη

η ηλ θε ε ε ε μοι ^ν σου υ δε ο ευ δο

κη σας ουκ εκ Σα α α μα α ρει ει ει ας ^β αλλ εκ ^λ

Μα ρι ας σαρ κω θη ναι Χρι στε ε ο Θε ος ^Δ τη φι ^Δ

λαν θρω πι ι α α σου πα ρα σχου μοι τη η ην ι α

α σιν ^β ε πι χε ε ω ων ε πε με το με ε ε ^λ

γα α α α σου ε ε ε λε ε ε ε

ος

ν
ολι

Μαρτυρικόν

Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε

λω

ν
ολι

ι τις α ρε τη και ει τις ε παι νος πρε πει τοις

Α γι οις ξι φε σι γαρ ε ε κλι ναν τους αυ χε νας

δι α σε τον κλι ναν τα ου ρα νους και κα τα βαν τα

ε ξε χε αν το αι αι μα αυ των δι α σε ε

τον κε νω σαν τα αυ τον και μορ φην δου λου λα βο

ο ον τα ε τα πει νω θη σαν ε ως θα να α του

την πτω χει αν σου ου μι μου με νοι ων ταις ευ χαις

κα τα το πληθος των οικιων σου ο θεος ελεη

σον ημας

εντω εκλειπειν εξεμου το πνευμα μου και

συ εγνωστας τριβουςμου

Κυ υρι εσυτους ιερους μαθητας

σου λογιкуου ρα νους εδειξας τουτων ιε

ραις μεσι τειαις των της γης κακων μελυτρωσαι

διεγκρατειαις υψων συννευσεως εκασοτε

της προς τα πααθη τον λογισημο οον μου

ως οικιων και φιλαανθρωωπος

εν οδω ταυτη ηεπορευομην εκρυψαν

παγιδαμοι

λη λους εν θε ως ει ει ρη νευ ον τας τον νουν α νε

νο κλη τον των πα θων φυ λαι το ον τες ι να α σω

μεν Χρι στω ως νι κη τη εξ α να σταν τι υ μνον α α

πα αν τες

Ἔτερα Προσόμοια κατ' Ἀλφάβητον
Ποίημα Συμεὼν τοῦ Μεταφραστοῦ

Ἦχος Βου

Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλείψαι

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε σιν

ο εκ ζη των την ψυ χην μου

Α πας ο βι ος μου με τα πορ νων και τε λω νων εκ

δε δα πα νη ται α ρα δυ νη σο μαι καν εν γη

ρα με τα γνω ναι α α περ ε ξη μαρ τον Δη μι

ουρ γε των α παν των και ι α τρε των νο σου ντων

Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω μαι σω σον με β
λ

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα σου ει χ
+

η ελ πης μου με ρις μου ει εν γη ζω ων β
λ

Β α ρει συν ε χο μαι α με λει ασ τω βορ βο ρω π
q

εγ κυ λιν δου με νος βε λει κεν του με νος του Βε β
λ

λι αρ και μο λυ νω το κατ ει κο να μου ε β
λ

πι στρο φευ α με λουν των και λυ τρω τα ε πται σμε Δ
δ

νων Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω μαι σω σον με β
λ

Στίχος: Πρόσχεσ προς την δέσιν μου, ὅτι ἔταπεινώθην σφόδρα

Γέγονα πρόσκομμα τῶν ἀνθρώπων, γεωργήσας ὡς γηγενής, γερά· γάμω ὑμίλησα σῆ προστάξει, καὶ παρέβην μιάνας κοίτην ἐμίν, ὁ ἀπὸ γῆς πλαστουργήσας, τὸ πλάσμα σου μὴ παρίδης, Κύριε, πριν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχος: Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Δήμιος γέγονα τῆ ψυχῆ μου, τῆς σαρκός μου πρόνοιαν ποιησάμενος, δαίμοσι παίγνιον κατεστάθην, ἴδοναῖς δουλεύων καὶ ἀτοπήμασι· τῆ εὐσπλαγχνία σου φεῖσαι, φυγαδευτὰ τῶν

δαιμόνων. Κύριε, πριν εις τέλος απόλωμαι, σῶσόν με

Στίχος: Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐκὼν ἐξήμαρτον ὑπὲρ πάντα, διὰ τοῦτο ἐγκαταλέλειμμαί,
ἔχω ἀντίδικον τῆς ψυχῆς μου, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα καὶ
σκοτίζει με. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει, καὶ ὁδηγὸς
πλανωμένων. Κύριε, πριν εις τέλος απόλωμαι, σῶσόν με

Στίχος: Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Ζήσεται ἔλεγεν ὁ Προφήτης, ἡ ψυχὴ μου Κύριε, καὶ αἰνέσει
σε, ζήτησον πρόβατον πλανηθέν με, καὶ ἀρίθμησόν με τῆ
ποιμνῆ σου· δός μοι καιρὸν μετανοίας, ἵνα στενάξω βοῶ σοι·
Κύριε, πριν εις τέλος απόλωμαι, σῶσόν με

Στίχος: Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον
τῆς φωνῆς μου.

Ἡμαρτον ἡμαρτον ἀθετίσας, τὰ προστάγματά σου Χριστέ ὁ
θεός, ἴλεως γενοῦ μοι, ὦ εὐεργέτα, ἵνα βλέψω τοῖς ἔνδοθεν
ὀφθαλμοῖς, καὶ ἀποφύγω τοῦ σκότους, καὶ μετὰ φόβου
βοήσω· Κύριε, πριν εις τέλος απόλωμαι, σῶσόν με

Στίχος: Γενηθήτω τὰ ὠτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν
τῆς δεήσεώς μου.

Θῆρες με ἄγριοι περιέσχον, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν με ἄρπασον
Δέσποτα· θέλεις γὰρ ἅπαντας τοῦ σωθῆναι, καὶ εἰς
ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, πάντας ἀνθρώπους ὡς Κτίστης,
καὶ μετὰ πάντων με σῶσον. Κύριε, πριν εις τέλος απόλωμαι,
σῶσόν με

Στίχος: Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς
ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ἰαμα γίνου μοι εὐεργέτα, λυτρωτὰ σωτήρ μου καὶ μὴ ἀπίωσι
με, ἴδε με κείμενον ἀνομίαις, καὶ ἀνάστησόν με ὡς
παντοδύναμος, ἵνα κἀγὼ ἐξαγγέλλω, τὰς πράξεις μου καὶ
βοῶ σοι· Κύριε, πριν εις τέλος απόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχος: Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Κρύψας τὸ τάλαντον τὸ δοθέν μοι, ὡς ἀγνώμων δοῦλος τῆ γῆ κατέχωσα· καὶ γὰρ ὡς ἄχρηστος κατεκρίθην, καὶ οὐ τολμῶ λοιπὸν ἐξαιτῆσαι σοι, ὡς ἀνεξίκακος οἰκτειρόν με, ἵνα καὶ γὼ ἀνακράζω· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχος: Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον

Λίμνην ἐξήρανας παθημάτων, τῆς Αἰμορροούσης ἀφῆ κρασπέδου σου, λήψομαι ἄφεςιν ἐγκλημάτων, ἀδιστάκτω πίστει σοι προσερχόμενος. Δέξαι καὶ μὲ ὡς ἐκείνην, καὶ ἴασαί μου τὸ ἄλγος. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχος: Ὅτι παρὰ τῶ Κυρίου τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Μέλλεις καθέζεσθαι ἐπὶ θρόνου, ὁ ποιήσας λόγῳ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, μέλλομεν ἅπαντες παραστῆναι, ἐξαγγέλλοντές σοι τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πρὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἐν μετανοίᾳ με δέξαι. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχος: Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Μεῦσον τῷ ὄμματι τῶ εὐσπλάγχνῳ, καὶ γενοῦ μοι ἴλεως μόνε Ὡστήρ, νάματα δώρησαι ἰαμάτων, τῆ ἀθλία μου καὶ ταλαιπώρῳ ψυχῇ, ἀπόσμηξον ἐκ τοῦ ῥύπου, τῶν ἔργων μου ἵνα μέλψω· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχος: Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ξίφη κνύτρεπισεν ὁ Βελίαρ, ἐκθηρεῦσαι σπεύδων τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ξένον ἐποίησέ με Οἰκτίρμον, φωτισμοῦ τῆς γνώσεως τοῦ προσώπου σου. Ὁ κραταιὸς ἐν ἰσχύϊ, τούτου σκευῶν ἄρπασόν με· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

με.

Στίχος: Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς παιδίσκης αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ὅλος τοῖς πάθεσιν ἐδουλώθην, ἐγκαταλείψας νόμον καὶ θείας γραφάς, ὅλον με ἴασαι εὐεργέτα, δι' ἐμὲ κατ' ἐμὲ γεγονώς ἀγαθέ, ἐπίστρεψόν με οἰκτίρμων, ὁ τῶν παθῶν καθαιρέτης. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχος: Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθυνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Πόρνη τοῖς δάκρυσι καταβρέχει, τοὺς ἀχράντους τε καὶ τιμίους πόδας σου, πάντας προτρέπουσα τοῦ προστρέχειν, καὶ λαμβάνειν λύσιν τῶν ἐγκλημάτων αὐτῶν. Αὐτῆς τὴν πίστιν παράσχου, κἄμοι Ὡωτήρ του βοᾶν σοι, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ῥύπον καθάρισον τῆς ψυχῆς μου, ὁ δι' ἐμὲ πτωχεύσας καὶ νηπιάσας σαρκί, ῥανίδα ἐλέους σου καταπέμψας, τῷ ἀσθενεῖ καὶ τεθλασμένῳ Χριστέ, ἀπόπλυνον ἐκ τοῦ ῥύπου, ἰατρευσον ἀσθενοῦντα. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἐτίριξον Δέσποτα τὴν ψυχὴν μου, σοὶ προστρέχειν καὶ σοὶ δουλεύειν αἰεὶ· σκέπη ὑπάρχεις γάρ μου καὶ φύλαξ, καὶ ἀντίληψις καὶ βοήθεια, ἀξίωσον Θεέ Λόγε, βοᾶν με ἐν παρρησίᾳ· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τεῖχος ἀπόρθητον ἡμῖν γενοῦ, Ἰησοῦ Ὡωτήρ καὶ ἐλεῖμον Θεέ· τρόποις καὶ ἔργοις ἀπατηλοῖς γάρ, συμπεπτώκαμεν, ἀλλ' ἀνάστησον, ὡς εὐεργέτης τὸ πλάσμα, καὶ διαλλάγηθι ὡς

οϊκτίρμον. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Υἱὸς ὁ ἄσωτος ἐγενόμην, διασκορπίσας τὸν πλοῦτον, λιμῶ νῦν τίκομαι, ὑπὸ τὴν σκέπην σου καταφεύγω, ὡςπερ ἐκεῖνον δέξαι με Πάτερ ἀγαθέ, καὶ μέτοχον τῆς τραπέζης, ἀξιώσον τοῦ βοᾶν σοι. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Φθόνῳ ἐξέβαλε Παραδείσου, τὸν πρωτόπλαστον ὁ ἀρχέκακος, φάσκων τὸ Μνήσθητι ἐπὶ ξύλου, ὁ Ληστής ἀπέλαβε τὸν Παράδεισον, ἐγὼ δὲ πίστει καὶ φόβῳ, τὸ Μνήσθητί μου, βοῶ σοι. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Χεῖρά μοι ἔκτεινον ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἀνάγαγε τοῦ βυθοῦ ὁ Θεός, χάριν καὶ ἔλεός μοι παράσχου, τῇ πρεσβείᾳ τῆς παναμύμου Μητρὸς, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπόρως, καὶ τῶν Ἁγίων σου πάντων. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Υάλλοντα, δέξαι με καθ' ἐκάστην, ὁ Ἄμνος ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν μου, ψυχὴν καὶ σῶμά μου ὀλοκλήρως, εἰς τὰς χεῖράς σου παρατίθημι, καὶ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, χρεωστικῶς ἐκβοῶ σοι. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ὡ τῆς ἀφάτου σου εὐσπλαγχνίας, ὑπεράγαθε ἀνεξίκακε Κύριε! ὦ ἀναμάρτιτε καὶ οϊκτίρμον, μή με ἀπορρίψῃς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ὅπως καὶ γὰρ εὐχαρίστως, χαίρων καὶ ψάλλων βοῶ σοι. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Ω — — — — — π — — — — —
 τη αρ ρη τω συγ κα τα βα σει ω του

ξε νου το οκου το υπερ θαυμα στον ω πως Παρ
 θε νος βρε φος σε φε ρει εν αγ κα λαις τα αυ της τον
 Ποι η την και Θε ον ο εξ αυ της σαρκω θη ναι
 κα τα δε ξα με νος ευ ερ γε τα Κυ υ ρι ε πριν εις
 τε λος α πο λω μαι σω σον με ε ε ε ε

Εἵσοδος. Καὶ καθεξῆς ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία
καὶ ἡ θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

